

اهمیت عطایای روحانی

Drs. Gijs van den Brink 2009

منتشر شده در مجله Study Bible magazine 3.1

عطایای روحانی از درجه اهمیت بالایی برخوردار هستند. وقتی که در مورد عطایای روحانی صحبت می کنیم منظورمان دقیقاً چیست؟ آیا در مورد استعداد های روحانی صحبت می کنیم؟ یا در مورد معجزات؟ یا چیز دیگری منظورمان است؟

پولس رسول میگوید: در تلاش برای بالاترین عطایا باشید. آیا می توان برای عطایای روحانی در تلاش بود؟ چگونه؟ آیا عطایای مهمتر یا کم اهمیت تر هم وجود دارند؟ بالا یا پایین؟ و اهمیت عطایا بطور کلی چیست؟ اینها سوالاتی هستند که در این متن سعی شده است در مورد آنها صحبت شود.

وقتی که در مورد عطایای های روحانی صحبت می کنیم می توانیم سه وجه متمایز را در نظر بگیریم. در اول قرننیاں باب ۱۲ آیات ۱ تا ۴ در مورد گوناگونی عطایای روحانی صحبت به میان آمده است. همچنین ما با گزینه دیگری به عنوان استعداد هم رو در رو هستیم (به عنوان مثال همانند خیمه دوزی پولس رسول در اعمال رسولان باب ۱۸ آیه ۳) اجازه بدهید در مورد این موضوع توضیح مختصری ارائه کنم. عطایایی که از فیض خدا هستند و به زبان یونانی charisma نامیده می شود عطایایی هستند که از روی فیض خداوند مثل یک هدیه دریافت شده اند برای اینکه خدا را خدمت کنیم. مورد دیگر عطایای روح القدس هستند که توسط روح القدس داده می شود (اول قرننیاں باب ۱۲ آیه ۱ و باب ۱۴ آیه ۱) یا تجلی می کنند (اول قرننیاں باب ۱۲ آیه ۷). مورد سوم استعداد که یک خاصیت کمی است که در بدو تولد داده شده یا به تدریج فرا گرفته می شود. در مورد مسیحیان همانند شخصی که از نو تولد می یابد (یوحنا باب ۳ آیات ۳ تا ۸) و در راه پادشاهی و خدمت خدا به کار گرفته می شوند. هر سه این موارد را هنگامی که در مورد عطایای روح صحبت می کنیم را به کار می برم.

عطایای روح:

اول قرننیاں باب ۱۲ آیات ۸ تا ۱۰: روح القدس به یکی بیان حکمت عطا میکند و به دیگری بیان معرفت به یکی ایمان می بخشد و به دیگری قدرت شفا دادن به یکی قدرت معجزه و به دیگری قدرت نبوت و به سومی عطیه تشخیص ارواح عطا می کند به یکی قدرت تکلم به زبانها و به دیگری قدرت ترجمه زبان ها را می بخشد.

همچنین حکمت و آگاهی از برنامه خدا می تواند این موارد را در زندگی ما به ظهور برساند. به عنوان مثال خدا می خواهد تا مبشرین با حکمت در مورد او سخن بگویند اما آیا خدا می خواهد تو را نیز در این مورد به عنوان مبشر به کار گیرد؟ در اینجا هست که حکمت به کار می آید

در مورد ایمان (آیه ۹) منظور ایمانی که منجر به نجات می شود نمی باشد. بلکه عطایایی هستند که منجر به ایمانی فوق العاده می شود. بعضی آن را دریافت کردند همانند ایمانی که کوهها را جابجا

میکنند. به وسیله این ایمان فوق العاده است که به عنوان مثال آنانی که در گیر مشکلاتی هستند از آن رها می‌شوند. یا عطیه شفا دادن که می‌توان بدان اشاره کرد.

نکته مهمی که میبایست به دان اشاره کرد آن است که در زبان یونانی عطیای شفا به صورت جمع به کار برده میشود. مهم آن است که بدانیم که این عطایا توسط روح خدا داده می‌شوند. و نه همانند استعداد که در شخصی وجود دارد به زبان دیگر روح خدا این عطایا را در ما همانند وسیله ای در دست او متجلی می‌کند.

قدرت انجام معجزات یا توانایی‌های از کار مجموعه ای است از کارها و قدرتی که توسط روح خدا داده می‌شود. همانند آنکه توسط مار سمی گزیده شده اما آسیبی نبینید (اعمال رسولان با به ۲۸ آیات ۳ تا ۶) در میان حیوانات وحشی قرار گرفتن (دانیال در میان شیرها). پیشگویی‌ها تحت هدایت روح القدس صحبت از خدا یا نبوت همگی از الهامات روح القدس هستند.

در مورد عطیای نبوت، راستی آزمایی نیز مهم است. از کدام روح نشأت گرفته اند؟ آیا مکاشفه یا عملی خارق العاده از خدا است؟ یا از شیطان یا از سرچشمه انسانی و قدرت روانی؟

یا صحبت به زبان های دیگر صحبت یا ترجمه صحبت به زبان های دیگر که همانند ترجمه معمولی یاد گرفتنی نمیباشد بلکه به وسیله روح القدس داده می‌شوند.

اولویت عطیای روحانی:

ترتیب عطیای روحانی در اول قرن‌تین ۱۲ آیات ۸ تا ۱۰ به آن اشاره شده است. پولس رسول ابتدا از حکمت و معرفت سخن می‌گوید (آیه ۸) که در شهر قرنتس اهمیت بالایی داشتند همچنین در اول قرن‌تین باب ۱ آیات ۵ و ۶: زیرا در اتحاد با مسیح از هر لحاظ از جمله در کمال سخنوری و معلومات غنی شده ایدو شهادت ما درباره مسیح در بین شما به نتیجه رسیده است. پولس ترتیبی که در نظر گرفته است عطیه نبوت در جایگاه بالایی قرار دارد. (اول قرن‌تین باب ۱۴ آیه ۱).

یا ترتیبی که در اول قرن‌تین باب ۱۲ آیه ۲۸ آمده است. خدا در کلیسا افراد مختلفی را قرار داده است اول از همه شاگردان و بعد نبیان و در ادامه معلمان و آنانی که معجزه میکنند و شفا میدهند یا سخن به زبان های دیگر. که ترتیب آن به وضوح اینجا مشاهده می‌شود (اول، دوم،). و در ادامه تمایزی بین عطیای معمولی و یا استثنایی قائل نمی‌شود همانند صحبت کردن به زبان های دیگر و یا مددکاران و شفا دهندگان و در نهایت در آیه ۳۱ می‌گوید: با اشتیاق خواهان بهترین عطایا باشید به عنوان مثال نبوت یا خواهان عطیای دیگری نیز باشید که در باب ۱۴ آیه ۱ بدان اشاره شده است ولی به عطیه نبوت به صورت خاص اشاره شده است.

آیا عطیای روحانی یاد گرفتنی هستند؟

آیا ما می‌بایست خواهان عطایا باشیم؟ آیا عطیای روحانی یاد گرفتنی هستند؟ گفته شد که پولس رسول سخن از تلاش برای عطایا کرده است (باب ۱۴ آیه ۱) و یا آنکه در مورد صحبت کردن به زبان ها که هرکس می‌باید به نوبت خود صحبت کند (باب ۱۴ آیه ۲۷) و یا در مورد عطیه نبوت که باید تحت اختیار گوینده آن باشد (باب ۱۴ آیه ۳۲). نکته مهمی که در اینجا ضروری است به آن اشاره شود و می‌توان از آن نتیجه گرفت عطایا یا حتی عطایی‌های استثنایی به صورت

آنچه در ادیان دیگر هستند منظور ما نیست چرا که آن کار شیطان است چیزی که کتاب مقدس از آن به عنوان در تصرف شیطان بودن یاد می کند.

اما آیا این عطایای روحانی یادگرفتنی هستند؟ آری و خیر. بعضی بیشتر و بعضی کمتر. انواع هدایای روحانی با یک روش یا یک راهکار قابل یادگیری نمی باشند همانند آنچه که در مورد درس های مدرسه با آن مواجه هستیم به عنوان مثال کسی به من می گوید که من عطایای شبانی را در تو میبینم و در پی آن میروم تا همان کتابها و همان دردها و همان جزوه ها را بخواند اما آیا این تضمینی برای این است که او نیز همانند من باشد؟ مسلماً نه در حالی که شخص دیگری با پیشینه دیگر و تحصیلات دیگر می تواند این عطیه را داشته باشد. پس نمی تواند همانند یادگیری دوره های آموزشی پس از طی زمانی شخصی آن را دارا باشد.

اما برای چه تلاش برای عطایا؟ برای من همانند پیشرفت شخصیتی می تواند جلوه کند که بخش عمده آن داده شده یا داده میشود و بخش دیگر آن تاثیر پذیر است همانگونه که در مورد پیشرفت شخصیتی به عنوان یک انسان جدید می توان تبدیل به شخصیتی شود که عطایای روحانی در آن تجلی می یابند ولی نکته مهمی که می بایست آن را در نظر داشت نقش تلاش برای آن است.

ترجمه کلمه یونانی تلاش، مشتاق بودن می باشد در این جا سخن از علاقه شدید و اشتیاق می باشد این بسیار زیبا است که انسان همیشه در جست جو و خواهان چیزهای زیبا باشد اما به صورت پیوسته. نکته مهم در اینجا پیوسته بودن و تلاش برای عطایا است در غیر آن این کنجکاوی یا علاقه ای زودگذر بیشتر نمی باشد.

زمانی که واقعا در شما این وجود دارد که خواهان کسب عطایای هستید میتوان به اهمیت دعا برای دریافت آن ها اشاره کرد. اما صحبت کردن و در میان گذاشتن آن با همکیشان دیگر مان نیز و دعا در مورد آن بسیار مهم است. پولس رسول در اول قرن نهم بابت ۱۴ آیه ۱۲ می گویند چون شما اشتیاق دارید صاحب عطایای روح باشید بکوشید بیشتر عطایایی را کسب کنید که باعث تقویت و پیشرفته کلیسا می باشد.

عطیه بودن مهمتر است:

دریافت یک هدیه روحانی همانند یک آماده سازی می باشد. مهم داشتن یک عطیه نمی باشد بلکه خود عطیه بودن مهم است. و این هم مانند آن است که کلیسا شخصی را دارد که در ایمان بنا شده است. این هدف بزرگی است و این برمی گردد به اولویت عطایایی که پولس رسول به آن اشاره کرده است که اولین عطایا انسان ها هستند. نه اینکه عطایای داشته باشند بلکه خود عطایا هستند در افسسیان باب چهارم آیه ۱۱ می خوانیم: عطایای مختلفی به مردم بخشید یعنی بعضی را برای رسالت بعضی را برای نبوت بعضی را برای بشارت و بعضی را برای شبانی و تعلیم برگزید. عطایای را که خدا به انسان ها می دهد خود نیز انسانها هستند پولس رسول در ادامه در آیه ۱۲ میگوید که هر ایماندار عطایایی دارد: تا مقدسین را در کاری که برای انجام میدهند مجهز دارد تا به این وسیله بدن مسیح را تقویت نمایند. پس بنابراین دیگر به دنبال آن نیستیم که عطایایی داشته باشیم بلکه مهم آن است که بتوانیم خود برای دیگران عطایا باشیم.

عطایا و تقدیم کردن:

در مورد عطیه بودن به این نکته مهم و اساسی در مورد روابط بین عطیای روحانی می‌رسیم. پولس رسول در رو میان باب ۱۲ آیات ۶ تا ۸ می‌گوید:

بنابراین ما باید عطیای مختلفی را که خدا بر طبق فیض خود به ما داده است به کار ببریم اگر عطیه ما اعلام کلام خداست باید آن را به فراخور ایمانی که داریم انجام دهیم اگر خدمت کردن است باید خدمت کنیم اگر تعلیم دادن است باید تعلیم دهیم اگر تشویق دیگران است باید چنان کنیم. مرد بخشنده باید با سخاوت و مدیر باید پرکار باشد و شخص مهربان با خوشی خدمت خود را انجام دهد.

پولس در اینجا از فداکاری واقعی صحبت می‌کند و اکنون برادران و خواهران به این نکته مهم می‌پردازیم که ما هرکدام می‌باید به عنوان تقدیمی‌های زنده و مقدس برای خدا باشیم تا او از ما خوشنود باشد و این عبادت روحانی و معقول ماست (رومیان باب ۱۲ آیه ۱)

همچنین پولس در اینجا تفاوتی بین عطیای طبیعی و ماورالطبیعه قائل نیست. در اینجا به طور منحصراً صحبت از خود عطایا هم نیست. آنها مثال‌هایی هستند و این لیست مسلماً می‌تواند شامل موارد دیگری هم باشد مهم آن است که بدانید هر ایماندار دارای عطیایی است و نکته مهمی که در اینجا قابل ذکر است این است که هر شخص چگونه با عطیای خود رو برومی‌شود و رفتار می‌کند.

آیا کسی وجود دارد که زندگی اش مقدس و مورد پسند خدا باشد؟ در در اینجا پولس رسول عطیایی را نام می‌برد از جمله تعلیم، خدمت کردن، تشویق کردن و غیره راهنمایی کردند کمک کردن و پرستاری از بیماران. ایمانداران در روم را تشویق به انجام این کارها در عمل می‌کنند وقتی صحبت از عطیه می‌کند می‌گوید آن را همراه با ایمان به کار ببرید.

و می‌گویند نسبت به ایمانی که به هر یک از شما داده شده است با اعتدال خود را بسنجید (آیه ۳)

و مهم است که هر شخص چگونه با عطیای خود برخورد می‌کند. چون ایمان و اعتقاد در مقابل تردید قرار دارد پولس رسول در رومیان باب ۱۴ آیه ۲۳ می‌گوید: اما اگر با وجدان ناراحت چیزی را بخورد محکوم است زیرا مطابق آنچه وجدانش به او می‌گویند عمل نکرده است و هر عملی که از روی اعتقاد نباشد گناه است.

این است که بدانید تردید زیان‌آور است و از انجام آن پرهیز کنید و اگر به این نتیجه رسیده ایم که خداوند در درون ما چیزی نهاده است آن را با اشتیاق بیان کنید و از ابراز آن شرم و خجالت نداشته باشید

سخن آخر:

توصیه‌های پولس رسول در مورد عطیای الهی بسیار گسترده اند. در اینجا فقط از عطیای خارق العاده صحبت نمی‌کند بلکه بیشتر توانایی‌ها و استعدادها هستند که در بیشتر افراد وجود دارد. در اول قرن‌تین باب ۷ آیه ۷ در مورد ازدواج نکردن می‌گوید: کاش همه شما در این مورد مانند من باشید اما خداوند به هر که استعداد خاصی داده است به یکی یک جور و به دیگری به نحوی دیگر در آیات ۳ تا ۵ آمده است که با رفتاری پر از محبت در یک زندگی زناشویی با همسر خود رابطه و رفتار داشته باشیم. مهم این است که بدانید که هر مسیحی با توجه به عطیایی که دریافت کرده است چه

خدمتی را برای خداوند میتواند انجام دهد و این عطایا همگی عطیای روحانی هستند که همانند یک هدیه از خدا و برای خدمت خدا باید به کار گرفته شود.